

1973

FM/3 971

1875 = 1

AZ OLVASÓ FIGYELMÉBE!

FELVÉTELEINKNÉL A FÉNYKÉPEZETT DOKUMENTUMBAN TALÁLT HIÁNYOSSÁGOKAT AZ ALÁBBLIAK SZERINT JELÖLTÜK

AZ EREDETI NEHEZEN OLVASHATÓ. A NYOMÁS ELMOSÓDOTT, A HÁT-OLDAL NYOMÁSA ÁTÚT. AZ OLDALT RESTAURÁLTÁK, EZÉRT A SZÖVEG HALVÁNYABB. AZ EREDETI SÉRÜLÉSE MIATT A SZÖVEG HIÁNYOS

A FÉNYKÉPEZETT DOKUMENTUMON TINTÁVAL V. GRAFITTAL ALÁHUZÁSOK, BEJEGYZÉSEK, FOLTOK TALÁLHATÓK

A FÉNYKÉPEZETT DOKUMENTUM SZINES

AZ EZT KÖVETŐ FELVÉTELEN RÉSZLETES TÁJÉKOZTATÁST ADUNK A FÉNYKÉPEZETT DOKUMENTUM TARTALMÁRÓL, A HIÁNYOKRÓL ÉS AZ ABBAN ELŐFORDULÓ CSONKASÁGOKRÓL, SÉRÜLÉSEKRŐL

SZENTESI LAP

1875. (5.évf.). jan. 3-dec. 26. 1-52.szám.

Hiány: 5., 14., 27., 28.szám.

Csonka: 1.sz. 1-2.lap, 9.sz. 3-4.lap, 44.sz. 1-2.lap.

SZENTESI LAP.

VEGYESTARTALMU HETILAP.

<p>Elap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzküldemények a kiadóhivatalhoz intézendők.</p> <p>Előfizetési árak:</p> <p>Egész évre 4 frt. Fél évre 2 frt. Negyed évre 1 frt.</p>	<p>HIRDETÉSI ÁRAK:</p> <p>A három hasábra terjedő petitorsért egyszeri hirdetésnél 18 kr., a két hasábosért 12 kr., egy hasábosért 6 kr. számítottak.</p> <p>Bélyegdíj minden egyes beigtatástól 30 kr.</p>	<p>Megjelen e lap hetenkint <i>vasárnap</i> egy iven.</p> <p>A „Nyilttér”ben a háromhasábos petitors igtatási díja 15 kr. o. é.</p>
--	--	---

Előfizetési felhívás

„SZENTESI LAP”
vegyestartalmu heti lap
1875. évi
ötödik évfolyamára.

Négy év óta áll fen e lap; kecsgetjük magunkat, hogy polgártársaink hajlékaiban szívesen látott vendég volt.

Az év fordulat elérkeztevel felkeressük tisztelt előfizetőinket s felkérjük előfizetéseiknek megújítására.

Szellemben és irányban a régiék maradunk, főtörékvésünk leend, hogy városunk érdekeit előmozditsuk. Gondos figyelemmel fogunk kísérni minden mozzanatot s feljegyezzük azt, hogy lapunk egyuttal Szentes városának hí krónikája legyen.

A haza és a nagy világ fontosabb eseményeiről — a mennyiben szűk terünk engedi — ezután is tudósítani fogjuk olvasóinkat.

Tárazánk mulattató olvasmányokban nem fog szűkölködni; időnként megjelen „Tömjén” című humorisztikus melléklapunk is, hogy dicsőítse a szépet, nemeset és jót — és elfüstölje a gonosz szellemeket.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Nyilt levél
Szentes városa polgáraihoz!
Buda-Pest, 1874. decz. 23.

Tisztelt polgárok! Eugedjék meg, hogy a távolból, minden politikai párt különbség nélkül, intézzek néhány szót, az új választási törvényt illetőleg, melynek alapján nem sokára a választók össze fognak iratni.

Az új választási törvény sok részben visszaesés, az 1848-iki törvényhez képest. — Kiváltkép sérelmes az, a rendezett tanácssal bíró városokra nézve; mert p. o. a mig az 1848. minden 300 forintot érő háztulajdonosának, s minden egy segéddel dolgozó iparosnak szavazati jogot adott: a jelen törvény az iparostól súlyos adó összeget, a háztulajdonosoktól 3 lakrészből álló házat követel. E részben tehát szavazataiktól sokat megfoszt.

Nagy szerencsétlenség ez! annyival inkább, mert a legértelmesebb és leghivebb magyar érzesű városok sujtatnak általa.

De mert törvény, mig meg nem változtatatik; jobb előre tudni ezeket a polgároknak, s én azért hívom fel e törvény rendeleteire figyelmeket, mert a 12-ik szakasz 5 ik pontja és a 108-ik szakasz felelte terhes.

E szakaszok ugyanis azt rendelik, hogy a másként jogosultak sem iratnak be, ha csak előző évi egyenes adójukat, vagy ha többel tartoznak *legalább ennyi összeget le nem*

*fizettek, vagy az összeírás megkezdéséig le nem fizetnek. *)*

Polgárok! jól ismerem a helyzetet, mit a több év óta sujtó csapások mértek, különösen Szentes polgáira nézve; még is a haza szent nevére, a ki teheti, teljesítse azt, hogy ha különben jogosult, leróván 1874. évi egyenes államadóját, vagy ha többel adós, legalább annyit hátralékából, mennyit 1874-ik évre kirótt adója kitesz, hogy ez által — választó lehessen is.

Hogy tehát senki a polgárok közül, a kik különben jogosítottak volnának, e miatt szavazataiktól el ne üttessenek; jónak láttam erre a „Szentesi Lap”-ok útján a polgárokat figyelmeztetni: késztetett erre azon jó indulatu szívesesség, mit a polgárok részéről tapasztalni szerencsés voltam.

Isten áldása legyen Szentes városa összes lakosságán! érhessünk boldogabb évet, melyben hazánk bajait orvosolhassuk, s a nemzet és népnek súlyos terheit könnyebbithessük. Ugy legyen.

Hazafias üdvözlettel tisztelő polgártársok:

Madarász József, m. k.
fehérmegyei sár-kereszturi választó kerületi országgyűlési képviselő.

*) Minthogy a választók összeírása városunkban folyó hó 9-én veendi kezdetét, már csak kevés nap van hátra, hogy a választásra jogosultak, de adóval hátralékban levők, ennek lefizetése által jogukat biztosíthassák. Magunk részéről e körülményt is ajánljuk polgáraink figyelmébe. Szerk.

TÁRCA.

Egy szentesi hűségese oseléd a mult századból.
(1789.)

Most új évkor, az általános cselédfogadás alkalmával, időszerűnek tartjuk egy, a mult században élt szentesi hűségese cselédnek életéből egy epizodot tenni közzé, néhai tiszt. tudós Kis Bálint szentesi predikátor följegyzése nyomán, mely följegyzésből kitünik, hogy mennyit használhat a közjónak a cseléd is, ha szolgálatában hűséggel és lelkiismeretes gondozással igyekszik megőrizni gazdája javait.

Ezer hétszáz nyolczvankilenczedik esztendőben oly kevés eső járt e vidéken, hogy a nyári időn át is alig birt enni valót találni itthon a jószág; teletöre pedig kénytelen volt a lakosság esőjártabb vidékre hajtani el jószágait, mint p. o. Baranyába, Bánátba és Békésmegye alsóbb részébe.

A szentesi többi ménesek között híres volt ezen időben a „Dobos ménese,” mely az előbbkelő gazdák lovaiból volt összeverve. Ennek a ménesnek téli legelőt szerezni elindultak a Bánátba. Dobosy Mihály, Nagy Ferencz és Keresztes János. Váltakak is legelőt a Tömös víze mellett Boros nevű helység határában Ittebén pedig vásároltak egy kazal szénát.

Demeterkor indította utnak a ménest a számadó csikós Ádám Székely István, két bojtárjával Gál Ferencz és Sóri Bandival.

Mintha előérzete lett volna Székelynek arról a sok nyomoruságról, melyen majd által kellend mennie, mert nem volt kedve az elmenetelhez, de a gazdák az előjárósággal kényszerítették szolgálatában való helytállásra. Tehát ha kellett is bár: mennie kellett.

Nem ok nélkül ragaszkodtak pedig Székelyhez a gazdák; mert eltekintve attól, hogy ő egy lóra temett sanyaruságok között növelkedett, magával jöhető, mintegy 30 éves fiatal ember volt, — de a mi legfőbb, egyenes jó szívről és tántoríthatatlan hűségéről volt ismeretes mind közönségesen.

Eleségre adtak néhány forintot a gazdák, magától is vitt a mit vihett, de a lovak tartására semmit sem adtak, csak azt ígérték, hogy rövid nap utánna fognak menni és vesznek mindent, a mi szükséges legyen. Még azt sem adták tudtára, hogy Ittebén egy kazal szénája van már a ménesiek.

Mihelyt a borosi határba értek, Székely körülnézte a legelőt, látván, hogy ez kevés lesz téli legelőnek, ha mindjárt hó nem esnék is, tehát takarmány után tudakozódott. Vett is 120 Rh. frton egy kazal szalmát és egy jó boglya szénát. A nála lévő pénzből foglalót adott rá, ígervén, hogy a rövid nap hozzá eljövő gazdák az árát majd lefizetik. Mihelyt ő a takarmányt lefoglalta, mindjárt ígérték neki érte 200 ftot, de nem adta. A szingyulai uradalom tisztartója süttetett számukra kenyeret, azzal a bizodalommal, hogy a gazdák majd kifizetik.

Már végre nem volt sem pénz, sem takarmány, sem eleség, a segítség csak még sem érkezett! A szingyulai tisztartó tartotta bennök a lelket jó reménység fejébe.

Pál napkor vetődtek oda Mikecz Mihály és Kutas Mihály, hozván számokra valami kevés eleséget, de pénzt épen semmit. Melyet megtudván a szingyulai tisztartó, az is lemondott a rólok való gondoskodásról. Ilyen kétségbe ejtő állapotjában megtámadta Székely a gazdákat, mire Mikecz Mihály azt felelte: „ha a gazdák pénzt adtak volna, mi elhoztuk volna szive-

sen, de úgy tartják már Szentesen ezt a ménest, mint ha örökre elveszett volna, — minket is csak úgy látóul küldöttek el és hogy tudtára adjuk kendnek, hogy Ittebén van egy kazal széna. Tegyen kend István a mit tehet!”

De még a ráczoktól is sokat kellett szenvedniök, kik minden áron meg akarták dézsmálni sovány ugyan, de igen szép fajta lovaikat. Sok ütést kellett Székelynek kiállania. Kétszer vágták be a fejét, a fekete süvegen keresztül; de azért nem hagyta magát és úgy eltudott a tolvajokkal bánni, hogy egy darab lovat se tudtak elvinni előle.

Később megbarátkoztak velök a ráczok és sok heteken keresztül tartották őket földalatti putrikban rejtegetett lopott marhahússal. Bizony jól esett az Székelynek és bojtárjainak a sovány koszt mellett. De hogy a ráczzal csak foghegyen lehet barátkozni, erre Székelyt is megtanította egy kis vele történt eset.

Fölfogadott ő egy ráczot bojtárnak, a ki tolmácsa volt és gondoskodott a kenyér sütésről. Egy este, Szingyulán lévén, bementek a korcsmába egy pár itczse borra. Ezen mihamarább túl esvén, a mint Székely a bor árát kifizette, meglátta a ráczbojtár, hogy még 10 frt. van nálla. A kemény, esikorgó hidegben, a mint kifelé mentek a méneshez, Székely elől ment, a rácz háulról megkapja a subáját és hanyatt rántja. De Székely is hamarjában kigombolja a subáját, felukrik, öltre megy a ráczzal, letorkolja, s úgy belevagdosta az oldalába és tomporába a nyolcz ágú sarkantyút, hogy még egy hónap mulva is volt a rácznak mit gyógyíthatni. Soha többé ez a rácz újját sem merte Székely ellen mozditani, de azt később, barátságos beszéd közben megvallotta, miszerint az volt a szándéka, hogy Székelyt megfojtja és a pénzt elveszi.

A hazai sajtóhoz.

E lap múlt évi 47-ik számában „Sötét foltok” czim alatt egy cikk jelent meg, melyben egy városunkat mélyen érdeklő ügy volt lerajzolva.

E város nemes lelkű közönsége ugyan is, ezelőtt 4 évvel, hogy zavarban levő közpénztárát megmentse, önmegtartóztatással és zúgolódás nélkül lemondott a közös tehén legeltetéséről, és a legelőt négy hosszú évre szántás-vetés alá bérbeadni elhatározta.

Ez megtörtént, de hogy a baromtenyésztés teljesen tönkre ne tévessék, a legelők egy bizonyos részét kizárólagosan tehén legeltetési célra, egy — városi polgárokból alakult — társulatnak adta bérbe.

Nem speculatióból történt, hanem a baromtenyésztés fentartása kedvéért, — kitűnik ez abból, mert míg a szántás-vetés alá kiadott földet holdanként három annyi árért, — addig a legelőnek használandót holdanként 6 frtért adta haszonbérbe.

Most 4 év után, a haszonbér leteltével, kiderült, hogy a tehéntartó társulatnak kiadott földterület 139 holddal többet tett, mint meynyírt szerződése szerint fizetett, s hogy így e társulat 4 éven át 139 holdat ingyen birt.

Az összes városi közönség reményelte, hogy ezen, e város fiából, még pedig nem nyereszkeskedés végett alakult társulat, melynek élén városi képviselők állottak, a város által követelt három ezer három száz s néhány forintba rugó kárpótlást, barátságos uton fogja megtéríteni; annál is inkább, mert e társulatnak a felesleges föld mennyiség szénatermelésből 6000 frt. nyeresémet gyűjtött.

De az önzés, némely társulat tagnál, elnémitotta volt a polgári kötelesség érzetét, s akadnak városi képviselők, kik a városi hatóság barátságos kiegyenlítési ajánlatát, kereken visszautasították, és kijelenték a társulat nevében, hogy egy krajczárt sem fizetnek. Hadd menjen perre a dolog.

Ez ügyet világította meg a fenn említett „Sötét foltok” czimű cikk; — minden személyeskedést kerülve, nevetek nem említve, tisztán a tárgyhoz szólott, mint ez a nyilvánosság minden organumának kötelessége.

A cikk hatott; — a társulat kifizette a város követeléseit, idő és perköltség meg lett kímélve.

A „Szentesi Lap” felszólalásait, már több ízben szép siker koszorúzta, ez sem volt éppen utolsó diadala.

Az alulírt szerkesztő nem tulajdonítja magának a győzelmeket; az említett cikk körül is, vajmi kevés érdeme volt; — a diadalt a lap köré sorakozó buzgók vívták ki.

No de a töviskoszoru mindég az övé volt.

Vidéki lap szükkörben mozog, könnyen ütközik egyik másik nagy hatalmasságra.

(Tapasztaltuk ezt múlt évben, midőn az alispán indítványára a városi közgyűlés által felszólított alólírt, hogy vagy a lap szerkesztésétől lépjen vissza, vagy mondjon le árvapénztárnoki hivataláról, — tapasztaltuk ez évben is többször.)

Voltak néhányan, kik zokon vették ama cikket, egy közülök az illető társulat elnöke Kristó Nagy Pál volt.

E lap 49-ik számában elmondottuk mily durva módon támadta meg két polgár kíséretében e lap szerkesztőjét, bebizonyítandó, hogy mennyi szabad annak, ki városi képviselő, pénzügyi szakosztály tagja, három helybeli pénzügyi tanácsosa, egyházi presbyter, megyei képviselő, s a város legműveltebb társulatának, a casinonak választmányi tagja.

Az is el volt mondva, hogy ugyanakkor e lap szerkesztője kinyilatkoztatta Kr. N. P. ur előtt, hogy ha ezt a mondott cikket czáfolni akarja, a lapban szives készséggel közöltetik minden cikke, ha az idomos és tisztességes hangon lesz írva, — ha pedig becsületében érzi magát sértettnek, forduljon a sajtóbíróhoz, akkor megtudhatja a cikk írójának nevét is, s elégtételt szerezhet magának az író és e lap szerkesztőjén.

El is felejtettük volt már ez ügyet, annál is inkább, mert szerencsésen kiegyenlített, elmult, szétfoszott mint egy gonosz álom; — s mert Kr. N. P. ur sem maga, sem tanácsadó támogatói az ellen nem replikáltak.

De másként volt az megírva a gorombaságok eszűdjében.

Legközelebb múlt vasárnap este e lap szerkesztője a karácsoni ünnepekre Debreczenből jött legátussal, két helybeli tanárral s a városi polgármester Kristó Nagy István urral beszélgetett a casinóban, beszélgetett pedig a „Csángó magyarokról” — s ezek fölségélyezésére gyűjtést rendeztek; — Kr. N. P. is felszólított az adakozásra, de ő fenn hangon nyilvánította: hogy

oly lapszerkesztő által kezelt gyűjtéshez nem járul, mely lapszerkesztő őt és társulatát lapjában bírálni merészli, őt a nyilvánosság elé hurcolja, mely lapszerkesztő becsület rabló stb. stb. stb.

Ellenkeznek az illemmel azon aljas, szitkokkal vegyült gorombaságokat elősorolni, melyek szájából előkerültek, bujabbban mint a műveletlen földben termő gyom; csak azt említem fel, hogy a jelen volt városi rendőrfőkapitány ur előtt is nem átalotta e lap szerkesztőjét két ízben is arczul köpni.

Hogy még nagyobb botrány nem fejlődött ki, a szép számmal jelen volt, de mélyen hallgató casino tagok szeméi előtt, bizony nem más, mint e lap szerkesztőjének véghetetlen türelmén múlt, ki tudott magán uralkodni, s nem akarta e műveltségnek szentelt helyet, bizonyára jogosult önvédelmével sem, megszensteleníteni.

De most már, hol kapjon elégtételt?

Párba jra hívjon-e egy a műveltség legprimitív fokát még el nem érte embert, ki daszgdag földművelő ugyan, de ki magasb ranguakkal való összeköttetése, s felöltött tógája dacára sem tudott civilizálódni?

A törvény utját válassza-e? Oh! a hazai törvény a jelen korban még nem nyújt oly elégtételt, minőn a becsületében mélyen sértett emberek megnyugodhatnak!

A casino testülethez forduljon? — Oh! ennek alapszabályai szerint az, ki mást becsületében — tehát legdrágább kincsében — megsért, első ízben **csak** megintetik!!! — oh! ott, hol választmányi tag lehet ily ember, — ott, hol több mint tizszer pofoszkodások, verekedések, puskával kergetődzések, s hasonlók fordultak már elő, és még is mind ez ideig **csak** egy egyén lett kiutasítva, s ez is a rá következett évben újra visszafogadva, — ott kielégítő gyógyírt, alig alig fogunk találni.

Nem marad egyéb hátra, minthogy a hazai sajtóhoz forduljak, mint e lap szerkesztője, ezt tartom azon egyedüli forumnak, mely elégtételt adni képes, elégtételt adni fog; — himezetlenül és hűen adtam elő az eseményt; — felkérem a hazai sajtót, mondja ki felette bírálatát; ha fel emeli szavát, a közvélemény megfogja bélyegezni azt, ki oly aljas tette vetemedni képes volt.

Csak az egyet fájlalom, hogy midőn a hazai sajtó ítéletét kikérem, e becsületes lapok ötödik évfolyamának első számában e nyomorult esetet megörökítenem kelletett.

Buday József.

Felhívás.

A városi iskolaszék a törvényhozás által megállapított új mértékrendszer Szentese város lakosaival megismereteni és alkalmazását megértetni akarván; e célból fölolvasások tartását rendelte el.

Ezen fölolvasások a polgári iskola tanárai által — új hiteles mértékek felhasználásával — tartatnak, és pedig két helyen, u. m. a Rambovszki-féle nagy tereben, és a ref. egyház rajztermében. Ezen fölolvasások kezdetüket veszik január 3-án (vasárnap) esti 6 órakor, s a szükséghez képest naponta folytatottatni fognak.

Ezen fölolvasásokon férfiak és nők egyaránt szívesen fogadtatnak.

Szentesen, 1874. december 31-én.

Csukás Beniamin,

a városi iskolaszék elnöke.

Felhívás.

A reform. egyházi énekkar újonnan megalakulván, felhivatnak mindazon ref. egyházi önálló lakosok, kik ezen énekkar tagjai óhajtanak lenni, hogy 1875. év január 15. napjáig alólírottul magokat beiratni sziveskedjenek, hol az alapszabályokról is felvilágosítást nyerhetnek.

Szentese, 1874. december 31.

A ref. egyházi énekkar megbízásából
Joo Károly, ref. kántor.

Gyertyaszentelőkor elkezdett esni a fergeg és hat napon esett, fűjt folyvást. Székely megkérte az Itebélit, hogy a vett szénát hordják ki a méneshöz, de már a gazdák kevés segítséggel való jártának híre elterjedvén: nem akarták a kérelmet teljesíteni. Azt az ígéretet tette tehát Székely a helységhez, hogy ha a szentesi gazdák meg nem fizetnek, akkor felszükre hagyja az Itebélit, hogy a legszebb esődörlovát elvihessék. Kihordták tehát a szénát, mely lett 22 kocsiával; de ezt a hat napos fergegben úgy meg ette ménes, hogy abból még csak egy szál izéknek való sem maradt.

Mikor a hó esés megállott, és a ménest az állásból kimozdították, nyolcz szép hasas kancza az éhség és hidegtől elkényeszedve, az állásban maradt, s ott ették meg a farkasok. Székely elhajtotta a ménest a rébe, ott élőködtek sással s más giz-gazzal, a mit a hó alól lábukkal kikaparhattak.

Mátyás napkor kezdett a hó és jég olvadni, ez alkalommal, a mint körül lovagolta Székely a ménest, egy kotuba leszakadt, úgy hogy a lovának csak a feje látszott ki. Szerencsére még is, félre csapván magát, nem esett a mélybe, s két vagy három leszakadás után, a lovat is kantárszárnál fogva kiséghette. Ifju Dobossy Mihályé volt ez a ló. Rárónak hívták. Ezen ülve oktatta Székely emberségre a rácz tolvajokat. József napkor mentek el hozzá a gazdák. Kifizették az adóságot s a ménest utnak indították haza felé. Csanádnál már ekkor kiöntött a Maros és mintegy ezer ölet kellett a lovaknak a vizen át gázolni. Este volt mire az innenső szélire értek. A ménest megállítják; egy keveset falatoznak. — Székelyre a sok nyughatlan

ság miatt az álom ráérik, kéri az elibe ment fiatal gazdákat: Török János, Baranyi György, Gudics József, hogy vigyázzanak addig, míg ő egy keveset szunnyad.

Azután fűjni kezd egy hideg északi szél, megindul rá a havas eső. A ménes nem állhatja, megfordul; visszazalad a víznek, melyen már átverték. A futó ménes robajára és a megijedt gazdák kisbálására fölébred Székely. Kéri a gazdákat, hogy álljanak előbe a futó lovaknak, de egyiknek sem volt kedve a vízbe szaladni. Már Székely nyerges lova is futott a többivel. Utánna szalad hát Székely a futó ménesnek gyalog; hol derékig, hol hónaljig érő vízben. A ménest megállítja és visszahajtja. De már ekkor keményen fagyott, s csak a szüntelen való járás, kelés mentette meg Székelyt, hogy meg nem vette az Isten hidege. Reggelre oly hideg lett, hogy Dobossy Gergelynek egy szép sárga paripája, a mint az üres kocsi szénáért kotorázott, a sarádjába nyújtott fejjel ott fagyott meg álló helyében. Ily viszontagságok után került haza a ménes.

Kis Bálint prédikátor, a következő megjegyzéssel rekeszti be följegyzését:

„Ádám Székely István hűsége méltó a jó emlékezetre és példánul szolgálhat a következőknek. A halálos veszedelemmel is, felebarátjainak javáért szembe szálló hűség s bátorság mindenkor dicséretes, akár a harczon, akár a pusztában mutatódjon ki!”

Szerkesztő barátom!

Frissiben én is mondom egy újságot. — Még pedig Spanyolországból; sietek vele, — mert, ha késem, megérem, — hogy mint már annyi sokszor, ha a Spanyolokról írtam, — a mire megújsgolni akarom, már refutálók! — Nos tebát, a köztársaság katonái között mindig voltak királypárti érzelműek; az év végnapjaiban egy tábornokot s több tisztet elmozdítani kellett, ily érzelmek miatt; s mi történt? ezek egy pár zászlóalj élén fellázadván, kitűzték Don Alfonsó zászlaját, másnap reá decz. utolsó napján az északi és központi hadsereg Don Alfonsót királynak kiállította ki! — Ezt hozta hírül a telegraph; báresak jövő levelemben meg kellene ezt hazudtolnom. — Tanulság ebből az, hogy míg ketten verekeznek, a harmadik lesz a nyertes. Ime évek óta verekszenek a republikánusok s köztársaságiak, — s és most Don Alfonsó kerekedik legfelül. — No tessék! a nagyhatalmasságok augusztusban is merték el a Spanyol köztársaságot; én megírtam akkor, hogy hiába! a eszhatatlan pápa nem adta reá az áldást.

A spanyolok tehát megkapták az új évi ajándékot; — a többiek a földi jókban talán csak ez év folyamában fognak részesülni; a múlt év ugyan meddő volt egész Európára nézve. — Fussa csak végig emlékeztetében, s azonnal meggyőződik igaz mondásom felől.

Ott van Németország — kinjában, hogy történelme legyen megülte a Sedani ünnepet; ha Kullman Bismarkra nem lő, ha Arnim gróf össze nem zördül Bismarkkal, ha az év elején a püspököket sorra be nem esukják, ugyan mit irhattak volna róla egész éven át az újságok. Egy fontos eszelekvénye volt a mit irgyelhetünk tőle, az: hogy a porosz országgyűlés a múlt évben elfogadta a polgári házasságról szóló törvényt. Egyéb semmi!

Olaszország, no ez egész esztendőn át rendezte pénzügyi viszonyait, még sem hozta rendbe; ha Victor Emáueel múlt évben nem ünnepelt meg uralkodásának 25 éves jubileumát, ha nyár derekán az a kis lázadás nem üt ki Bolognában, — bizony azt kellett volna hinni, hogy az elmúlt évben aludtak az Olaszok. — Hiába, mióta Rómában székel a kormányuk, ők is megtanulták kissé azt a: „non possumus“-t.

Francoziaország, no hiszen ez sem volt különbs, sorban buktatta meg a minisiteriumokat, s ismét helyre állította a megbukottakat. — Hogy valami, ha nem is fontosabb, de legalább zajosabb hírek keringjenek felőle Mac-Mahon beutazta az ország egy részét, — miből, ha nem is hasznuk, de volt elég parádéjuk, s elég alkalmuk a francoziáknak, hogy legalább újjongatásokkal éltessek a köztársaságot, ha már egyébbel éltetni, gyarapítani nem tudták is.

Angolország. Ez a múlt év elején háboruszkodott az asiantakkal; s szerzett magának győzelmi hírt Afrikában, míg odahaza megbuktatta szabadelvű kormányát, hogy kevésbé szabadelvűt kaphasson helyette Disraeli ministersége alatt; — a megbukott Gladstone minisiter azután valóságos röpiratokkal foglalatzkodott, csak hogy ne unatozzék. Ennyire terjed az angolok történelme a múlt évről.

Oroszországban szaporították a katonaságot, a minisiter elnöke pedig a háborújog ügyében congressust hítt össze, de nem ám otthon, hanem Brüsszelben, a mit ott végeztek, azt adandó alkalommal senki sem fogja megtartani. — Azt hiszem az ott alkotott statutumok daczára, ez után is csak az fog háboruskodni, a ki bír, s úgy fog verekedni, a hogy bírja. — De arról nevezetes lett Oroszország a múlt évben, hogy a magyar király ott járt látogatásban.

Törökország. A szegény beteg Törökországon ismét egy kis eret vágta a múlt évben. Romania és Serbia kereskedelmi szerződéseket akart kötni az eruropai államokkal; a porta tiltakozott, a nagy hatalmak a tartományokat partfogolták, ebből lett azután bonyodalmas kérdés, — majd megfogják oldani jövőben.

Dánia, Svédország, Belgium, Svajcz. Görögország, ugyan mit tettek volna ez apró országok, ha már a nagyok sem tudták semmire is vergődni!

Még tán legtöbbet tett az elmúlt évben Magyarország arra nézve, hogy híressé legyen, nyert

költsönt, csinált deficitet, adótörvényeket, és az új választási törvényt stb., mindezeknek gyümölcsei csak az új évben érnek meg; kívánom, hogy nem keserű, hanem édes ízűek legyenek minden becsületes magyarnak.

Pajzán.

Helyi és vegyes hírek.

— A ref. egyház híveinek buzgó vágya teljesült; a mennyiben a beszűntetve volt ünnepi legátio ismét visszaállítván, a karácsoni ünnepek alkalmával a debreczeni főiskola egy jeles követének, Szűcs József u nak, szép és valóban lelket emelő egyházi szónoklataiban gyönyörködhetett.

— Az elmúlt év utolsó, és az új év első napján a ref. egyházban az isteni tisztelet alkalmával ismét énekeltek a ref. egyházi énekkar, — azon énekkar, mely az utóbbi időkben különkbőle bajokon keresztül menve, már-már feloszlásához közel volt. Joo Károly kántor ur ismét élére állt ez én kknak; kívánunk a vezetőnek ép úgy, mint a tagoknak buzgó kitartást, hogy ezentul is gyakran közreműködhessenek a hívők egybe gyűlt serege áhitatának növelésénél.

— Városunk népmozgalmi adatait illetőleg az illető lelkész szívességéből közölhetjük a következő kimutatást. A múlt 1874 évben a szentesi ref. egyházban történt létszám változások: I. Született fű gyermek 365, leány 312, összesen 667. Ezek között törvénytelen született fű 25, leány 33, összesen 58. Iker szülés volt 11 eset. II. Meghalt finemű 279, nőnemű 224, összesen 503. A ref. gyülekezet e képen 174-gyel szaporodván, jelenlegi létszáma: finemű 8104, nőnemű 8433, összesen 16537. Öngyilkos finemű 5, nőnemű 5, összesen 10. Szerencsétlen halállal kimult: finemű 5, nőnemű 1, összesen 6. III. Összesen kettettek a) nőden hajadonnal 142, b) özvegy özvegygyel 32, c) vegyesek 56, összesen 230 pár. IV. A ref. elemi iskolákban járt a tanulóiakkal együtt fű 803, leány 754, összesen 1557.

— E napokban a következő gyászjelentést vettük: „Özvegy Schmid Józsefné, született Alvinczi Anna, a kerületi papnag s a csongrádi hívek szomorodott szívvel jelentik: testvére, illetőleg szeretett papársuk s feledhetlen plebánusuk, nagyágos s főtisztelendő Alvinczi Ferencz ezimzetes apát s esperes plebános unak deczember 29-én délutáni egy óraker a halálokló szentségeinek ajtatos felvétele után életének 48. évében szélhűdés következtében történt gyászos kimultát. — Hult tetemei deczember 31. délelőt 10 óraker tétették a közös sírkertben öröknyugalomra. Beke poraira!

— Ki ne ósmerné őket, vagy legalább ki ne hallott volna a székelyekről, édes testvéreinkről valamit! — derék jó munka szerető dolgozó nép, földművelésből él s nehéz fáradsággal keresi kenyereit. — Meglehetősen elszaporodva, mert itthon kevés földjén megélni alig tud, fia közül sokan a szomszéd tartományokba Moldva, Oláhország és Bukovinába vándorolnak s vándorolnak ki. Századokon át tart már e kivándorlás, de az idegen országban is ez ideig meg tartották, megőrizték édes anyanyelvüket a magyari, megőrizték szokásaikat, s tán nálunknál is jobban erkölcesekintek. — Hogy tovább is fenn tarthassák, iskolákra, templomokra van szükségük, de szegénységükben, elhagyatottságukban azok felállítására képtelenek. Hová forduljanak tehát, mint egyetlen rokoniakhoz, a magyarokhoz. — Nem rég egy küldöttségük látogatta meg a magyar fővárost s egyéb nagyobb városainkat, segélyre szólítva fel azokat. — Ezen szász ezernél is többre menő csángó-magyarjaink felségelyezésére eddiglen e lapok szerkesztőjénél adakoztak: Szívós Béla 2 frt. Kohn Móricz 2 frt. Vattay Vincez 1 frt. Szűcs József (karácsoni ünnepi legátio) 50 kr. Fekete Márton 1 frt. Balogh Mihály (asztalos) 20 kr. X—y. 2 frt., összesen 8 frt. 70 kr. — Felhívjuk városunk polgárait, hogy kegyes adományokkal ez összeget szaporítani sziveskedjenek. Bár mily csekély összeget is köszönettel fogadunk, nyilvánosan nyagtatunk, s majdan az illető helyre történt átszámaztatás után, a nyerendő nyagtát e lapok hasábjain közzé teendjük.

— Európa véderője német hivatalos összeállítások szerint jelenleg a következő: Németország véderője 1873 végén 31,830 tiszt, 1,329,600 katona, 314,970 ló, 2700 tábort és 820 ostromágyuból állott, a folyó 1874. évben azouban e szám lényegesen szaporodott. Így az ezredeknél negyedik zászlóalját szerveztek, minek folytán a véderő létszáma 3400 tiszttel s 152,000 közemberral növekedett. Megszavazták továbbá a népfelkelés szervezésére vonatkozó törvényt, mely a véderőt 234 gyalog, 17 lovas ezreddel, 34 vadász századdal, összesen 3718 tiszt és 202,500 közem-

berrel fogja szaporítani. Ezek szerint az 1874. év végén az összes német véderő hadi létszáma az egészségügyi személyzet nélkül 33,948 tiszt, 1,684,200 közember s legalább 331,170 ló. Ez eredménnyel szemben a többi államok véderője a következő: Ausztria és Magyarország hadi létszáma 865,000 fő, melyből a csatatéren alkalmazható 562,950 ember. — Olaszország hadereje 741,700 fő, ebből azonnal mozgósítható 379,000 ember. — Anglia hadereje a honvédséggel együtt, de az önkénytesek nélkül 280,240 fő, melyből csak 93,860 ember küldhető azonnal csatatérrre. — Oroszország teljes hadi állománya a doni kozákokkal, de a kaukaszai és ázsiai csapatok nélkül 1,376,860 ember, melyből 761,000 mozgósítható. Az új orosz védtörvény lényegesen szaporítja még e létszámot is, de csak lassankint az évek folyamában. Franciaország hadi létszáma 1 millió 98,400 ember, melyből 635,700 ember mozgósítható. A francia hadsereg eme létszámát azonban a legújabb honvédelmi törvény már az elmúlt 1874. évre lényegesen megszorította s ha a szervezés teljesen be lesz fejezve, a honvédség mintegy 480—520,000 emberrel fogja a véderő létszámát emelni, mely e szerint 1,600,000 főre menend.

— Hamar utolért gyilkosok. Múlt decz hó 18-án este Tápio-Szt. Mártonban az ott egyedül lakó Törteli Pál házához, két tisztességesen öltözött úri ember tért be, kiket a házigazda szives vendégszeretettel fogadott. — Nem sokára az a hír terjedt el a faluban, hogy az öreg Törtelit vendégei meggyilkolták. — A házat nagy néptömeg vette körül. Az egyik gyilkos az ablakon kitört s elmenekült, a nép azt hívé, hogy fegyver van nála nem merete álldozni, csak a meggyilkoltak fia sította reá fegyverét, mely alkalommal néhány madár serét tévedt a futamodó arcába. A másik ezinkos a kettős bolt ajtó közé rejtődzött, s mire a nép szétoszlott, kikapcsolta a külső ajtót s elballagott. — A gyilkosok által elvesztett irományokból kitűnt, hogy Török Szt. Miklóson születtek, s neveik Sárosi Sebestyén és Sárosi Gábor; ez utóbb, az irlgalmos szerzetesek egi házában életmiser gyűjtő volt, de még decz hó elején a szerzetből kicsapatott. — Az elmenekült gyilkosok a czepléti tanyák egyikén ismét össetalálkoztak, hol szerencsétlen utasoknak adván ki magukat, szivesen fogadtattak és a sebesült arcát megmosta; majd innen elmenve vasúti jegyet váltottak Tisza-Szajolig. — De a büntető igazság hamar utol érte őket. Török Szt. Miklóson bizonyos Cs. . . házában tartózkodniak; mikor a nyomukra talált csendbiztos legényeivel a háza belépett, a volt irlgalmos barát fogadta őket, kérdezvén tőlük, hogy mit akarnak. Erre a csendbiztos — szokásos gyakorlata szerint — két pofont vágott az illető képére, s nem sokat magyarázgatván neki jövelele okát, megkötöztette, s társával együtt Abonyba szállította. A kiesapott barát mintegy 24, a másik gonosztevő körülbelül 30 éves.

— Az „Apolló“ ez idei évfolyama: Bi hary, Csermák, Lavotta, Ruzsitska és Svastits legjobb szerzeményein kívül Ábrányi Kornél pályanyertes esárdását, Büky pályanyertes keringőjét, a korán elhunyt Feigler Viotortól négy hosszabb zenekölteményt és kiválón sikerült tizenkét népdal átiratot, Allaga, Bakody, Bella, Czapik, Hölzl, Huber, Kapi, Liszt, Nyizsnyai Nagy, Sipos, Tisza, Vachtel zeneszerzeményeit hozta. E névsorban hazai jeleseink közül csak kevesen hiányoznak, kiknek művei térszűke miatt ez évre maradtak; kiki a legjobbat nyújtá, és e gazdag gyűjtemény nemcsak díszes külalakjával a legelegánsabb hazai zeneműkiadvány, mely különösen ünnepi ajándéknál ajánlható, hanem mindenkor helyt álló szellemi tartalmával is egyhangú dicséretet nyert még az igényeiben oly szigorú „Zenészeti Lapok“ részéről is. — A tánc muzája keces dallamokkal gazdagon van képviselve, e téren kiváló sikerrel Büky működik. Igéző melodiákat nyújtanak ezek az életrevaló darabok, s művészi kerekdedségük mellett is gyöngéd tekintettel vannak azon női ujjacsákra is, melyek az óriási fogásokkal, a sok kereszttekkel s más effőle ijesztő dolgokkal nem állnak barátságos viszonyban. A francia muza könnyed és géniális termékei: Petaud király udvara, Száz szűz, Arany chignon, Mamselle Augot Hamlet, Mignon stb. legkedveltebb dalaikkal mind gazdagon vannak képviselve. Ily bő tartalom mellett — ötven zeneszerzemény, nagyobb részt nagyobb terjedelműek, 200 sűrű oldal — melyet a gyönyörű lipcei nyomtat még inkább emel, a vaskos gyűjtemény, ára (6 frt.) csakugyan igen olcsó. Melegen ajánljuk ezért a FELLEGI VICTOR szerkesztése alatt virágzásnak indult vállalatot olvasóink figyelmébe. Előfizethetni 6 frttal egész, 3 frttal félévre. Budapesten, a kiadóhivatalnál (iskola-utca 681).

— Zenekedvelő olvasóink figyelmét felhívjuk Tá-borszky és Parsch zenemű kiadóknál megjelent legújabb zeneművekre; minők „Angot induló” — ez egy közkedvességnek örvendő francia dalmű sikerültebb dallamából van össze állítva Fahrbach Fülöp karmester által, ára 60 kr. — „La voix du ciel” („Az ég szava”) az ábrándos művek egyik remeke Neldy B. től, ára 80 kr. — „Auff dem Stadt wald-chen teiche” („A város liget taván”) csinos gyors-polka ifjabb Fahrbachtól, ára 50 kr. — „Legujabb körtáncz” magyar népdalok és csárdások egyvelege, Ellenbogen Adolftól, ára 60 kr. — Végre 100 gyakorlat kezdők számára, kétkézre zongorára, Köhler Lajos, a szép hírnek örvendő legújabb „zongora iskola” szerzőjétől. — E mű 4 füzetben jelent meg, egyes füzet ára 1 frt. 30 kr. — Mind ezen zenemű-vek, valamint „Táborszky és Parsch” egyéb kiadványai is, e lapok kiadója útján a legkényelmesebb módon szerezhetők meg.

Hivatalosan jegyzett piarcsi árak.

December 29 én. Búza (austr. mérő) jó 4 frt. 60 kr. közép 4 frt. 50 kr. csekélyebb 4 frt. 40 kr. Árpa jó 2 frt. 90 kr. közép 2 frt. 80 kr. csekélyebb 2 frt. 75 kr. Kukorica 3 frt. 25 kr. Zab jó 2 frt. 20 kr. közép 2 frt. 10 kr. csekélyebb 2 frt. Krumplics (pozs. mérő) 2 frt. 60 kr. Lisztek árai. láng 8 kr. zsemlye 8 kr. kenyér 5 kr. derczés 4 kr. Kenyér: fehér 1 frt. barna 85 kr. Iteczek: borsó 8 kr. kása 10 kr. bab 10 kr. árpa kása 10 kr. zsír 50 kr. vaj 65 kr. Szalonna fntja 40 kr. só 7 kr. marhabús 24 kr. borjúbús 30 kr. juhús 16 kr. sertésbús 32 kr. Borok: új 16 kr. ó 30 kr. pálinka 40 kr. eczet 16 kr. 1 fut repce olaj 36 kr. Csirke párja 75 kr. Lúd: kövér 6 frt. sovány 4 frt. — kr. Kacska 1 frt. 20 kr. Pulyka 3 frt. — kr. Tojás 3 darab 10 kr. Vágó szarvasmarha dbja 75 frt. Juh párja 14 frt. Bárány párja 8 frt. 50 kr. Hizott sertés 65 frt. Közönséges sertés 12 frt. Fosztatlan toll fontja 1 frt. 20 kr. Pehely fontja 2 frt. 50 kr. Kender futja 40 kr. Oltatlan mész vékája 3 frt. Tűzifa üle 11 frt. Faszén vékája 30 kr. Szalma 4 frt. Széna (mintegy 5 mázsával terhelt kocsi) 13 frt. Takarmány szalma 6 frt. — kr. Szappan fontja 26 kr. Gyertyának 36 kr.

A városi híresztelési könyvből 1875. január 3.

Kristó Nagy István polgármester által tudomására hozzatik a választó közönségnek, az 1874. évi 33. t. cz. értelmében, hogy a szentesi követválasztó kerület köz-ponti választmányának kebeléből kiküldött összeíró bizottság a szavazó képes egyének névjegyzékének összeállításai munkáját e hó 9. napján a városi köz-igazgatási iroda helyiségében megfogja kezdeni.

A szalonna fogyasztási bérlőtársaság figyelmezteti a lakosságot, hogy mindenki, ki szalonnát ad el, vagy vesz, a fogyasztási adót a reform. nagy iskola melletti sósoltban Nagy Ferencznel fizesse be, mert különben a fogyasztási adó négyyszeresen fog az illetőn meg-vétetni.

Kotvics Mihálynak I. tizedben lévő 482. számú háza árendába kiadó.

A hékédi cstrhét tartó gazdaság ma délután 1 órára Török Sándor házához meghivatik a számadás vizsgálatra.

Veres Bálintnak az alsórétén tizenöt hold földje van eladó, — tiz a sárgapartnál, öt a Sonnenfeld-féle fakereskedése mellett.

Horváth Istvánnak bogarasi 10 hold szőlője lakással együtt eladó, ugyanannak az alsórétén 25 hold földje dinnye alá, Nagykirályságon pedig 30 hold földje kukorica alá van kiadó.

Puskás Varga Sándornak a nagynyomáson levő két első osztályu följe haszonbérbe kiadó vagy pedig örökáron eladó.

Ifju Posta Jánosné I. sőtized 687. számú háza eladó, vagy árendába kiadó, a vekerlaposon pedig 4 hold földje dinnye alá pénzért kiadó.

Csernus Lukács Ferencznek az alsó réti 5. dűl-loben egy részlet földje e'adó.

Vida Lászlónak a vásárhelyi ut mellett 50 hold földje kukorica alá haszonbérbe kiadó, értekezhetni lehet Szabó Ignácznál a kísériben.

Pető József II. tized, 947. számú háza eladó.

Borsos Péter 627. új számú házában két külön fedél alatt levő épület és egy kis bolt helyiség kiadó.

A técs és pönköczháti gazdaság csősz fogadására a csőszséget elvállalókkal együtt, ma délután 2 órára Büszörményi Ferencz házához meghivatik.

A nagynyomás régi szelmalom oldalán földdel bíró gazdák csősz fogadására, a csőszséget elvállalókkal együtt, ma délután egy órára Boros Sándor házához meghivatnak.

Kutas Bálintnak túl a Kurczán a görgösi dűl-loben levő 5 hold földje kapás vetemény alá pénzért kiadó.

Erdőháti-Nagy Lajos I. tiz. 734. számú házában külön fedél alatt levő épülete és Fábriánban 6 hold földje kiadó.

Hajdu Mihály alsóréti 1 részlet földje eladó.

Vecseri Józsefnek nagynyomású 5 első oszt. házi-földje eladó, III. T. 572.

Barát Gábor örökösök I. Tiz. 31. számú házuk haszonbérbe kiadó.

Pap Antalnak a Széchenyi utfélen levő 3 részlet földje, a benne levő vetéssel együtt eladó.

Gondi János IV. Tiz. 155. számú háza eladó, vagy haszonbérbe kiadó.

Székely Sándor II. Tiz. 746. számú háza kedvező feltétel mellett eladó, vagy elcserélendő.

Nyiri Dániel uri utcában levő házában egy bolti helyiség több évekre haszonbérbe kiadó.

Özvegy Balogh-Szabó Jánosné és örökösök I. 673. számú házuk eladó, vagy haszonbérbe kiadó.

Német Sándor 176. II. Tiz. számú házában egy külön lakhely haszonbérbe kiadó.

Vácsi Józsefnek 510. számú háza eladó.

Pál Sámuel 238. számú házában több rendbeli lakhelyek vannak haszonbérbe kiadók.

A ref. Egyház közönsége felszólítatik, hogy kik egyházi adótartozásaikkal hátralékban vannak, a jövő hét folytán tartozásaikat lefizessék, mert ennek elmul-tával a zálogolás meg fog kezdetni, mikor is a mulla-

dékosok a végrehajtás kellemetlen következményeit maguknak tulajdoníthatandják.

Kádár József zöldségtulajdonosai 252. sz. házában a külső lakás szt. György napjától haszonbérbe kiadó.

Szalai András I. tiz. 358. számú háza eladó, a nagy nyomáson levő három 1-ső osztályu házi földjei kukorica alá kiadók.

Váradai György alsóréti 9 hold földje dinnye alá kiadó. III. tiz. 69. sz.

Gólya Pál vekerlaposi 30 hold földje a rajta lévő épülettel eladó.

Pezegi és Kocsis Imre örökösök IV. tiz. 318. sz. házak kedvező feltételek mellett eladó.

Rácz János I. tiz. 31. sz. házában három padol szoba, konyha, s mellék épületek haszonbérbe kiadók.

Óze Ignác II. tiz. 397. sz. háza eladó.

Sebesi Sándor 103. sz. háza eladó vagy haszonbérbe kiadó.

Tihanyi Pál II. tiz. 336. sz. házában egy bolt helyiség van haszonbérbe kiadó.

Lovas Sándornak II-ik tized, 128. számú háza eladó, vagy árendába kiadó.

Sajtós Mihály berekháti első oszt. földje eladói ugyanannak ujonnan épült háza haszonbérbe kiadó.

Hirdetmény.

Szentes város tanácsának a m. e. 4765-ik számú határozatánál fogva ezennel közhírré tétetik: miszerint a 6. sz. korcsmai ráta a folyó január hó 4-én, vagyis hétfőn délelőtti 10 óra-kor ujabbi árverés útján a legtöbbet ígérőnek 3 évre haszonbérbe fog adatni.

Miről az árverezni kívánók, a fent jelzett napon a 10% bánompénzel ellátva, ezennel értesítetnek.

Kelt Szentesen, 1875. január 1.

Györy József,
tanácsnok.

Hirdetmény.

Mely szerint felhívattak az illető vállalkozni kívánók, miszerint Csongrád megye részére 1875. évfolyamra szükséges és ugyan az év február 15-ig beszállítandó **468 font** Sarg-féle gyárból 32 latos bécsi sulyt tevő 6-tos finom milly-gyertyának, továbbá **180 font** szinte 32 latos jó-minőségű 8-as fadgyu-gyertyának, és végre **120 font** finom petroleumnak 1875. év február 15-ig H.-M.-Vásárhelyre a pénztári hivatalhoz leendő beszállítására nézve Zártajánlatainknak a 10% bánatpénz becsatolása mellett 1875-ik év január 15. záros határidőig alólirotthoz leendő benyújtására.

Kelt H.-M.-Vásárhely, december 22. 1874.

Dobosy Lajos,
m. főpénztárnok.

H I R D E T É S E K.

2-6

Ez ideig ennél nincs jobb.

W. MAAGER-féle

cs. k. kizár. szab. valódi tisztított

CSUKAMAJOLAJ
MAAGER VILMOSTÓL BÉCSBEN.

A legnagyobb orvosi tekintélyek által megvizsgált s könnyű emészthetőségeért gyermekeknek is különösen ajánlva rendelvényezett legtisztább, legjobb*) természetes, s elismert leghatályosb szer: **a mell s tüdő bajok, gövély, daganatok, bőr kiütések, mirigy bajok, gyengeség** stb. ellen. **Üvegje 1 frt. Bécsben** a gyári raktárban; **Wien, Heu-markt N-ro 3**, ugyszint az osztrák-magyar monarchia minden jó híru gyógyszerárában s fűszerkereskedésében.

A használati utasításon és üvegen a **Maager** név rajta van, ezért a tévedés elkerülése végett az csak „**Maager's Dorsch-leberthran**” névvel kéressék.

*) A bécsi világ kiállításán az Ausztria, Francia-, Olasz-, Németországból és Angliából ki-állított hasonfajta csukamáj olajok közül csupán a Maager-féle-t tüntette ki a nemzetközi jury érdem-éremmel.

Kiadó: **Cherrier János.**

269/k. gy. 1874.

Hirdetmény.

Csongrád megye székhelyének Szentesre ezéiba vett áthelyezése alkalmából a megyei szék épület felépítéséhez kívánatos beltelek át-engedésének elhatározása hatá-rideje 1875-ik évi január hó 25-én tartandó közgyűlésre az 1871-iki XVIII. t. cz. 103. §-a értelmében azzal tüzetik ki, hogy fent mon-dott napon a városi képviselőtes-tület összes tagjai megjelenni szí-veskedjenek.

Kelt Szentes város képviselő testületének 1874. évi december 21-én tartott közgyűléséből.

Cicatricis Pál,
főjegyző.

Pokomándy Gábor ur házában

egy bolt

és ahhoz való szoba — jövő évi ápril első napjától kezdve haszonbérbe adandó.

267/1874

Pályázati hirdetmény.

Szentes város hatóságánál lemondás folytán üresedésbe jött, s évi 100 frt. fizetéssel javadalmazott állatorvosi állomásra a pályázat ezennel megnyitván: pályázni kívánók felhívattak, hogy szabályszerűleg felszerelt folyamodványokat, — melyekhez az állatorvosi oklevél is csatolandó — 1875. évi január 20-ig Szentes város polgármesteri hivatalához nyujtsák be.

Kelt Szentes város képviselőtes-tületének 1874-ik évi december 21-én tartott üléséből.

Cicatricis Pál,
főjegyző.

Wellesz Jakab vásártéri háza eladó, vagy haszonbérbe kiadó.

Felelős szerkesztő: **Buday József.**